

Výzkumná zpráva Kongresu

Regulace rybolovu a rybochovu

SÁRA SOVIČKOVÁ

1. Úvod

Světová poptávka po rybách a rybích výrobcích nejeví známky poklesu. Tato zpráva ukazuje významnou a rostoucí úlohu rybolovu a akvakultury při zajišťování potravin, výživy a zaměstnanosti a také finančního zisku. Odvětví rybolovu a akvakultury (rybochovu) se v posledních desetiletích významně rozšířilo a celková produkce, obchod a spotřeba dosáhla v roce 2018 historického rekordu.¹ Spojené státy ale i přes velký potenciál nepatří mezi světové dodavatele ryb. Rybolov je ve Spojených státech přísně regulován a je tak relativně šetrný k rybím populacím, nicméně z ekonomického hlediska příliš úspěšný není. Rybochov je teprve v začátcích a oproti jiným zemím jsou v něm Spojené státy zaostalé.

Řešení této situace může přinést větší zisky a vyšší zaměstnanost, ale hrozí narušení mnoha mořských ekosystémů. Naopak je ještě spousta příležitostí, jak zlepšit ochranu mořských živočichů, ale je otázkou, zda to dává smysl. Spojené státy totiž dováží většinu mořských plodů, které se v nich zkonsumují, a to často ze zemí, kde na šetrnost tolik nedbají. Komplexita této problematiky vedla k tomu, že existuje spousta státních a federálních institucí, které se zabývají její částí a navzájem se překrývají v pravomocích, zatímco práce rybářů, a hlavně začínajících chovatelů se akorát komplikuje.²

Dobře mířený zásah do této situace je nyní na místě a je vaším úkolem, abyste ho provedli. Spojeným státům můžete ušetřit či vydělat miliony dolarů, nebo jim vysloužit titul zodpovědného dodavatele kvalitních ryb.

¹ FAO. *The State of World Fisheries and Aquaculture (SOFIA)* [online]. [cit. 2021-01-29]. Dostupné z: <http://www.fao.org/3/ca9229en/online/ca9229en.html>

² CONGRESSIONAL RESEARCH SERVICE. U.S. Offshore Aquaculture Regulation and Development [online]. [cit. 2021-5-2]. Dostupné z: <https://crsreports.congress.gov/product/pdf/R/R45952>

2. Pozadí

Ve čtyřech desetiletích po druhé světové válce se díky technologickým výtěžkům čtyřnásobně zvýšil roční úlovek světového rybolovu. Počátkem sedmdesátých let bylo jasné, že takový vývoj není neomezený. Cizí flotily mohly jezdit do amerických vod a rybí populace se začaly hroutit. Tak vznikl tlak na vytvoření nutné legislativy, která by tento problém potírala.

2.1. Magnuson-Stevens Act

The Magnuson-Stevens Fishery Conservation and Management Act, častěji známý jako Magnuson-Stevens Act (MSA), je primární federální zákon, který upravuje veškerou správu mořského rybolovu ve federálních vodách Spojených států. Zákon mimo jiné legislativně zakotvil výlučnou ekonomickou zónu u všech amerických pobřeží, počínaje ve většině případů třemi námořními mílemi od pobřeží a dosahující 200 námořních mil. Zákon také dal řídicí pravomoc osmi Regionálním radám pro řízení rybolovu pod dohledem National Marine Fisheries Service (NMFS), divize National Oceanic and Atmospheric Administration (NOAA), která je sama o sobě oddělením v rámci Ministerstva obchodu. Systém Regionálních rad má umožňovat participativní správu vedenou experty, kteří mají podíl na řízení rybolovu v jednotlivých regionech Spojených států. MSA nese svůj název po dvou bývalých amerických senátorech - Warren Magnuson, demokrat ze státu Washington, a Ted Stevens, republikán z Aljašky.³

MSA (poprvé přijat v roce 1976) podporuje dlouhodobou biologickou a ekonomickou udržitelnost mořského rybolovu. Mezi jeho cíle patří: zabránění nadměrnému rybolovu, obnova nadměrně lovených populací, zvyšování dlouhodobých ekonomických a sociálních výhod, zajištění bezpečných a udržitelných dodávek mořských plodů.⁴

Zatím byl MSA úspěšný. V některých případech však kolísala schopnost regionálních rad plnit své cíle. V Nové Anglii, Mexickém zálivu a dalších regionech se určité populace ryb obnovovaly pomalu, což naznačuje nedostatečná nebo neúčinná opatření. Problematickými oblastmi zůstávají nepravidelné odhady populací, omezené údaje o úlovcích kvůli nedostatečnému monitorování, nedostatečné řízení lovu pícnin a vedlejšího úlovku (lov a výmět necílených druhů), které ovlivňují produktivitu a obnovu rybolovu v mnoha regionech. Tyto problémy a jejich možná řešení se budou diskutovat během nadcházející (již třetí) revize MSA.⁵

³ MARINE FISH CONSERVATION NETWORK. *An Overview of the MSA* [online]. [cit. 2021-01-29]. Dostupné z: <https://conservefish.org/healthy-oceans/magnuson-stevens-act-upholding-a-legacy-of-success/>

⁴ NOAA FISHERIES. *Laws&Policies* [online]. [cit. 2021-01-29]. Dostupné z: <https://www.fisheries.noaa.gov/topic/laws-policies#magnuson-stevens-act>

⁵ MARINE FISH CONSERVATION NETWORK. *An Overview of the MSA* [online]. [cit. 2021-01-29]. Dostupné z: <https://conservefish.org/healthy-oceans/magnuson-stevens-act-upholding-a-legacy-of-success/>

2.2. National Marine Fisheries Service (NMFS)

National Marine Fisheries Service (NMFS) je federální agentura Spojených států, neformálně známá jako NOAA Fisheries. Tato divize Národního úřadu pro oceán a atmosféru (NOAA), což je vědecká vládní agentura Ministerstva obchodu, která odpovídá za správu živých mořských zdrojů a jejich stanovišť ve výlučné ekonomické zóně Spojených států.⁶

NMFS (založená v roce 1970) se tak zabývá hned několika kritickými oblastmi. Spolupracuje s vládními agenturami USA a zahraničními vládami na implementaci domácích a mezinárodních politik a plánů pro řešení nezákonného, nehlášeného a neregulovaného rybolovu ve vodách Spojených států i na mezinárodní úrovni.⁷ NOAA Fisheries' Seafood Inspection Program ověřuje americké mořské plody pro domácí spotřebu a pro export. Inspekční činnosti tohoto dobrovolného programu (fungujícího na principu poplatku za službu) zahrnují kontroly hygieny plavidel a hodnocení kvality mořských plodů.⁸ Podle Zákona o ochraně mořských savců (MMPA) a Zákona o ohrožených druzích (ESA) pracuje NOAA Fisheries na obnově chráněných mořských druhů a zároveň se snaží umožňovat ekonomické a rekreační příležitosti. Kromě těchto dvou zákonů se dále řídí především MSA a Zákonem o národní politice životního prostředí (NEPA).

Aby byla schopná všechny regulace, které s těmito zákony souvisí (uvádí přes 40 opatření), prosazovat a implementovat, spolupracuje s mnoha partnery. Jsou jimi například zmíněné Regionální rady pro řízení rybolovu, Poradní výbor pro mořský rybolov, federální i státní agentury a instituce i nevládní organizace, které se touto problematikou zabývají.⁹

⁶ TETHYS. *NMFS* [online]. [cit. 2021-01-29]. Dostupné z: <https://tethys.pnnl.gov/organization/national-marine-fisheries-service-nmfs>

⁷ ORLOWSKI, Aaron. *US government allocates funds to fight IUU as part of trade agreement* [online]. [cit. 2021-01-30]. Dostupné z: <https://www.seafoodsource.com/news/environment-sustainability/us-government-allocates-funds-to-fight-iuu-as-part-of-trade-agreement>

⁸ INSTITUTE OF MEDICINE (US) COMMITTEE ON EVALUATION OF THE SAFETY OF FISHERY PRODUCTS. *Seafood Safety* [online]. [cit. 2021-01-30]. Dostupné z: <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/books/NBK235724/>

⁹ NOAA FISHERIES. *Partners* [online]. [cit. 2021-01-30]. Dostupné z: <https://www.fisheries.noaa.gov/topic/partners#non-government-organizations>

3. Aktuální situace

3.1. Rybolov

MSA se ukázal jako prospěšný, protože v roce 2016 bylo překročeno pouze 8 % z 390 ročních omezení odlovu. Avšak i při maximálních udržitelných výnosech a omezeních odlovu se celkový světový rybolovný výnos nadále snižoval poté, co dosáhl nejvyššího výnosu v roce 1989 (přibližně 90 milionů tun). Vzhledem k tomu, že nadměrný rybolov není jediným problémem vedoucím ke sníženým výnosům, stanovení přísného maximálního udržitelného výnosu samo o sobě nebude stačit k dosažení zásobování rybami, které obyvatelé kdysi měli.

3.1.1. Situace rybářů

Populace ryb se v průběhu času stále snižuje, což má obrovský dopad na mnoho lidí ve Spojených státech. Týká se to především rybářů v USA, kteří se spoléhají na to, že se díky rybám postarají o své rodiny. Pobřežní rybolov podporuje přibližně 1,8 milionu pracovních míst na národní úrovni, ale tento počet klesá, protože se snižuje schopnost rybářů žít se menší populací ryb.

Dalším problémem je fakt, že 90 % ryb konzumovaných ve Spojených státech je dováženo. V zahraničí často nejsou tak přísné regulace proti nadměrnému rybolovu, a proto jsou mořské plody levnější a je po nich větší poptávka. A jelikož se tolik ryb prodávaných ve Spojených státech dováží, je USA obzvláště citlivé na dovoz ilegálně lovených ryb. Velkým problémem je nelegální dovoz krevet z Thajska, Číny, Vietnamu a Indie.¹⁰ Dalším způsobem, jak nadměrný rybolov i taktiky zaměřené na boj proti nadměrnému rybolovu poškozují komerční rybáře, je nařízení, aby se přizpůsobili sezónním výkyvům druhů. Výrobní náklady na více druhů pak překračují zisky, protože nadměrný rybolov v jiných zemích poskytuje americkým spotřebitelům levnější ryby.

3.1.2. Regulační opatření a jejich nedostatky

Rybolov v USA má dnes tendenci být regulován systémem řízeného vstupu povolení ve spojení s omezenou délkou sezóny, celkovými kvótami na úlovek nebo obojím. Tento rámec, zejména pokud existují úplné kvóty, je relativně účinný při ochraně před vyčerpáním rybích populací. Protože však neexistují žádná omezení toho, co může každý rybář ulovit, konkurence mezi nimi a následné výdaje na lepší vybavení a větší lodě zvyšují náklady rybářů a jejich nejistotu ohledně toho, jaký bude jejich úlovek a jejich zisky. Pro komunity, které jsou závislé na rybářském průmyslu jako na důležité součásti jejich ekonomik, nemusí být takový systém řízení udržitelný.¹¹

¹⁰ *Estimates of illegal and unreported fish in seafood imports to the USA* [online]. [cit. 2021-02-15]. Dostupné z: <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0308597X14000918>

¹¹ THE HAMILTON PROJECT. *What's the Catch? Challenges and Opportunities of the U.S. Fishing Industry* [online]. [cit. 2021-02-14]. Dostupné z:

Komerční rybolov je jedním z nejnebezpečnějších povolání ve Spojených státech. V letech 2000–2017 zaznamenali komerční rybáři úmrtnost 114 úmrtí na 100 000 pracovníků na plný úvazek (FTE), ve srovnání s průměrem 4 úmrtí na 100 000 pracovníků FTE mezi všemi pracovníky v USA.¹² To mohlo být mimo jiné způsobeno právě bojem o úlovek mezi rybáři.

3.1.3. Ekologická situace

Ochranou habitatů ryb se zabývá NOAA Office of Habitat Conservation. Sleduje až 500 populací nebo komplexů populací ve 46 plánech řízení rybolovu. Podle vědeckého rámce MSA bylo obnoveno 47 populací. Počet populací na seznamu nadměrného rybolovu klesl v roce 2019 na historické minimum.¹³

Dalším krokem jsou například tzv. národní mořská útočiště, což jsou zvláštní oblasti, které chrání důležité mořské ekosystémy po celé zemi (například některé velrybí populace nebo korálové útesy). NOAA's Office of Marine Sanctuaries spravuje národní síť takových míst, která zahrnuje více než 600 000 čtverečních mil amerického oceánu a vod Velkých jezer. Cílem tohoto systému je chránit důležitá přírodní a kulturní místa a zároveň umožnit lidem užívat si a využívat oceán. Celkově NOAA spravuje třináct národních mořských útočišť.¹⁴

Bohužel, některé aspekty spojené s rybolovem mohou mít negativní vliv na mořské ekosystémy a habitaty. Těžká nebo velká lovná zařízení mohou při chytání ryb poškodit životní prostředí. Některé způsoby rybolovu, jako je bagrování a lov při dně, mají vliv na stav mořského dna. V oblastech s citlivými druhy žijícími na dně, jako jsou hlubinné korály, může rybářské vybavení způsobit dlouhodobé škody. Zároveň mnoho mořských živočichů, kteří jsou neúmyslně chyceni rybolovem, postrádá ekonomickou hodnotu - mohou být příliš malí na legální prodej nebo nejsou populárními komerčními druhy. Tato zvířata jsou vhozena zpět do vody, často mrtvá nebo zraněná. I když populace těchto vedlejších úlovků nemusí být ohroženy, může být počet neúmyslně usmrcených jednotlivých zvířat při některých rybolovech vysoký, což má dopad na potravní řetězec v té oblasti. K vyhození může dojít také v případě, že rybáři vyplnili svůj úlovek (kvótu) pro konkrétní druh.¹⁵

https://www.hamiltonproject.org/assets/legacy/files/downloads_and_links/Challenges_opportunities_fishing_industry_policybrief.pdf

¹² BLS [2019]. Census of Fatal Occupational Injuries (2000 forward), all United States, Fishing. Washington, DC: U.S. Department of Labor, Bureau of Labor Statistics, Dostupné z: <https://www.bls.gov/iif/oshcfoi1.htm> [Externalexternal iconexternal icon](#)

¹³ NOAA FISHERIES. *About NOAA Fisheries* [online]. [cit. 2021-01-29]. Dostupné z: <https://www.fisheries.noaa.gov/about-us#overall>

¹⁴ *National Marine Sanctuaries* [online]. [cit. 2021-02-14]. Dostupné z: <https://oceanservice.noaa.gov/ocean/sanctuaries/>

¹⁵ *Sustain: Environmental impacts* [online]. [cit. 2021-02-14]. Dostupné z: https://www.sustainweb.org/goodcatch/environmental_impacts/

3.2. Rybochov

Mnoho obhájců akvakultury považuje toto odvětví za příležitost, jak dodat zemi další zdroj bílkovin, aniž by byl kladen větší důraz na divoké populace. Ve Spojených státech, kde se chovu měkkýšů ve vodách řízených státem daří, se současná debata o politice soustředí na to, zda a jak by měla být akvakultura rozšířena na federální vody.

Oceánskou akvakulturu lze rozdělit do dvou hlavních odvětví: krmená a nekrmená. Mezi projekty té krmené patří ryby jako losos. Tyto ryby produkují odpadní vedlejší produkty a vyžadují krmivo, které často - i když ne vždy - obsahuje ryby chycené v divočině. Mezi nekrmené systémy patří mořské řasy a měkkýši, jako jsou mušle a ústřice.¹⁶

3.2.1. Negativní vliv na životní prostředí

Zemědělci obvykle vystavují své kultivované organismy léčebným režimům pro různé účely, jako je vyhýbání se propuknutí nemocí a zvýšení výkonnosti růstu. Monitorovací studie však zjistily nízkou, nebo vysokou hladinu širokého spektra léčiv, včetně hormonů, steroidů, antibiotik a parazitocidů v půdách, povrchových vodách, a podzemní vodě. Tyto chemikálie způsobily nerovnováhu v okolních ekosystémech. Zejména použití hormonů v akvakultuře a jeho důsledky pro životní prostředí byly nedostatečně prostudovány.

Rybochov může mít negativní vliv i na rybolov. Ačkoli byla akvakultura prohlášena za řešení, jak zabránit nadměrnému rybolovu, přispěla více či méně proporcionálně ke kolapsu některých rybolovných oblastí. Rybáři, kteří pracují na místech v blízkosti akvakulturních farem, tvrdí, že kontaminace produkovaná farmami snížila populaci vodních živočichů. Dalším problémem podobného rozsahu je extrémně vysoká závislost akvakultury na rybí moučce a rybím oleji, což také může vést k její neudržitelnosti.¹⁷

3.2.2. Systém regulací

Federální předpisy o akvakultuře nejsou dostatečně srozumitelné a vývoj je z důvodu současné regulační struktury funkčně velmi obtížný. Zákon o národní akvakultuře z roku 1980¹⁸ vytvořil meziagenturní koordinační orgán známý nyní jako Podvýbor pro

¹⁶ CARTER, Alexandra a Miriam GOLDSTEIN. *American Aquaculture* [online]. [cit. 2021-02-14]. Dostupné z: <https://www.americanprogress.org/issues/green/reports/2019/05/13/469730/american-aquaculture/>

¹⁷ MARTINEZ-PORCHAS, Marcel. *World Aquaculture: Environmental Impacts and Troubleshooting Alternatives* [online]. [cit. 2021-02-14]. Dostupné z: https://www.researchgate.net/publication/225079486_World_Aquaculture_Environmental_Impacts_and_Troubleshooting_Alternatives

¹⁸ *National Aquaculture Act of 1980*, Public Law 362, 96th Cong., 2nd sess. (September 26, 1980), [cit. 2021-02-14]. Dostupné z: <https://www.govinfo.gov/content/pkg/STATUTE-94/pdf/STATUTE-94-Pg1198.pdf>

akvakulturu.¹⁹ Podvýbor, který sídlí v Národní radě pro vědu a technologii a je podřízen výkonné kanceláři prezidenta, má v současné době za úkol dokumentovat federální příležitosti pro akvakulturu a vypracovat plán meziagenturní koordinace pro „regulační racionalizaci“.

Momentálně existuje nejméně šest federálních agentur, které společně regulují různé aspekty amerického odvětví akvakultury: Úřad pro kontrolu potravin a léčiv; Národní úřad pro oceán a atmosféru (NOAA); Armádní sbor Spojených států amerických (USACE); americké ministerstvo zemědělství; americká agentura na ochranu životního prostředí; a US Fish and Wildlife Service. Pro navrhovatele akvakulturních projektů se to ukázalo jako zatěžující a nepředvídatelné. Podle průzkumu označily podniky zabývající se akvakulturou regulační problémy za klíčovou překážku růstu v tomto odvětví.⁶

3.2.3. Výhoda akvakultury (rybochovu)

V roce 2016 měla produkce americké mořské akvakultury hodnotu více než 400 milionů dolarů. I když je to ve srovnání s jinými druhy chovu hospodářských zvířat málo (například americký drůbežářský průmysl má hodnotu 48,3 miliard dolarů), pobřežní komunity si uvědomily významné sociální a ekonomické výhody. Například v Maine se akvakulturou živí více než 100 podniků, které zaměstnávají více než 1000 lidí a 73 procent podniků, jichž se dotazoval výzkumný ústav akvakultury University of Maine, očekává v příštích letech nárůst tržeb.

Systémy akvakultury mají v průměru účinnější poměry konverze krmiva než tradiční suchozemská zvířata, což znamená, že je potřeba méně vstupní bílkoviny nebo krmiva na produkci ryb, jako je losos, než na produkci hovězího, vepřového nebo kuřecího masa. Akvakultura také využívá méně sladké vody a půdy a produkuje méně skleníkových plynů než tradiční systémy chovu na pevnině. Kromě svého potenciálu udržitelnosti jsou mořské plody zdravou volbou bílkovin obsahující vitamíny, živiny a polynenasycené mastné kyseliny, které nejsou vždy přítomny v tradičních bílkovinách na pevnině a hrají významnou roli v lidském zdraví.

¹⁹ U.S. Department of Agriculture, The Subcommittee on Aquaculture (SCA), [cit. 2021-02-14]. Dostupné z: <https://www.ars.usda.gov/SCA/>

4. Možná východiska a další vývoj

Pokroky v oblasti řízení rybolovu ve Spojených státech za poslední dvě desetiletí vedly ke zlepšení ekonomické účinnosti a udržitelnosti, zbývá však ještě mnoho práce. Obnova rybích populací může zvýšit tržby o miliardy dolarů a vést ke stovkám tisíc nových pracovních míst pro americké pracovníky. Zlepšené řízení by navíc snížilo veřejné platby za katastrofy pro rybolov, snížilo úmrtí rybářů a zvýšilo kvalitu ryb pro americké spotřebitele. Zatímco američtí rybářští manažeři patří k nejlepším na světě v oblasti měření, monitorování a ochrany rybích populací, věnovali menší pozornost navrhování institucí pro řízení rybolovu, aby vytvořily ekonomickou prosperitu.²⁰

4.1. Catch shares – Podíly na úlovku

„Podíly na úlovku“ je obecný pojem spojený s několika strategiemi řízení rybolovu, které věnují bezpečný podíl ryb jednotlivým rybářům, družstvům nebo rybářským komunitám pro jejich výhradní použití. Při tradičním řízení rybolovu se rybáři často snaží závodit, aby ulovili co nejvíce ryb, než bude dosaženo celkového limitu a rybářství bude uzavřeno. Podíly na úlovku obvykle poskytují rybářům větší jistotu a umožňují jim lovit, kdy chtějí - například za lepšího počasí nebo v obdobích roku, kdy jsou nižší náklady nebo hodnota ryb vyšší.²¹

Tato prostorová exkluzivita vytváří alespoň dvě výhodné pobídky. Zaprvé poskytuje rybářům motivaci ke spolupráci při výlovu, což snižuje náklady, a marketingu, který zvyšuje cenu. Oba efekty zvyšují celkovou ekonomickou hodnotu a lze jich dosáhnout vytvořením družstva. Zadruhé poskytuje místním rybářům pobídku k zajištění řádného řízení populace - jinými slovy, aby se populace lovila ekonomicky žádoucí rychlostí. Toho lze dosáhnout například najímáním vědce pro hodnocení populací, který bude spolupracovat s rybáři na shromažďování a analýze údajů.²⁰ V současnosti o nutnosti zavedení takového programu v jednotlivých rybářstvích rozhodují regionální rady ve spolupráci s NOAA Fisheries.²¹

4.2. Zjednodušení systému regulací pro rybochov

Americká mořská akvakultura je omezována překrývající se jurisdikcí federálních agentur a absencí předvídatelného, cenově dostupného a účinného povolovacího procesu. Dokud Kongres nezačne jednat, Spojené státy budou v příštích deseti letech

²⁰ COSTELLO, Christopher. *Tomorrow's Catch: A Proposal to Strengthen the Economic Sustainability of U.S. Fisheries* [online]. [cit. 2021-02-15]. Dostupné z: https://www.hamiltonproject.org/assets/legacy/files/downloads_and_links/Costello_brief_strengthen_economic_sustainability_of_fisheries.pdf

²¹ Catch Shares. *NOAA Fisheries* [online]. [cit. 2021-02-15]. Dostupné z: <https://www.fisheries.noaa.gov/national/laws-and-policies/catch-shares>

ztrácet na celosvětovém růstu akvakultury téměř 100 miliard dolarů a budou i nadále postrádat přínosy pro životní prostředí a zdraví, které mořská akvakultura nabízí.²²

Americké prostředí a stávající struktura akvakultury jsou vhodné pro dvoustupňový povolovací systém pro akvakulturu ve federálních vodách. To by znamenalo pověřit tím jednu konkrétní instituci, která by připravila podklady podložené výzkumem. Ty by pak využily vládní orgány pro upřesnění podmínek, za jakých bude dané společnosti licence udělena. Krmená i nekrmená akvakultura by měla dodržovat řadu přísných environmentálních norem, aby se minimalizovaly účinky na okolní ekosystémy a rybolov. Vývoj krmené akvakultury by měl doplnit ještě další sérii preventivních opatření, která by řešila větší riziko spojené s tímto systémem.¹⁶ Opatření by se týkala především původu krmiva, protože masožravé druhy potřebují příjem velkého množství bílkovin, a tudíž vyvstává problém, jak jim ho zodpovědně zajistit. Kromě ryb z jiných ověřených lovů nebo chovů lze využít i sóju a jiné rostlinné alternativy, ale i u nich je nutné zkontrolovat, zda byly vypěstovány ekologicky.

²² Creating a stronger America with aquaculture. *SeaWestNews* [online]. [cit. 2021-02-15]. Dostupné z: <https://seawestnews.com/creating-a-stronger-america-with-aquaculture/>

5. Závěr

Největšími problémy, které by Kongres měl řešit, jsou nízká prosperita rybolovu a pomalý růst akvakultury (rybochovu) a to především ve federálních vodách. Spojené státy dováží 90 % zkonsumovaných mořských plodů. Alespoň polovinu z nich dováží z méně šetrných a hůře řízených loví, takže tím podkopávají vlastní úsilí o udržitelnost, protože tyto produkty nakupují za nízkou cenu, se kterou američtí rybáři nemohou konkurovat. A kvůli tak vysokému procentu levných dovážených ryb jsou často pod tlakem²³ a nemají pozitivní motivaci lovit správně, tzn. v ideálním období v roce, za co nejnižší náklady, a tak, aby jejich rybí populace vydržely na příští léta. To vytváří začarovaný kruh a také tím Spojené státy ekonomicky podporují nadměrný rybolov ve světě, jen aby ten jejich, relativně malý, mohl být udržitelný.

Rybolov naopak trpí špatnou koordinací předpisů. Na federální úrovni a v mnoha státech neexistuje jasný plán procesu povolování a pronájmu, což z povolování akvakultury dělá zdlouhavý a nákladný proces, který je plný nejistoty.²⁴ Řešením by mohl být pečlivý plán, kde by bylo rozvrženo, jak bude která agentura podporovat systém rybochovu a jak bude vypadat systém schvalování licencí.²⁵

Obě tyto odvětví mají v podání Spojených států co dohánět. V obou případech je zde obrovský potenciál, který díky vysoké úrovni výzkumu lze do budoucna se správnou legislativou využít. Teoreticky povede ke zvýšení ekonomické prosperity (větší příspěvek k HDP) a vytvoření mnoha nových pracovních míst.

Republikány bude především zajímat ekonomická stránka věci. Jak získat víc pracovních míst pro rybáře nebo jak ušetřit na velké regulaci a zefektivnit administrativní procesy s tím spojené. Na tom se asi shodnou i s demokraty, ale ti na druhou stranu budou hájit dosavadní opatrnost a zavádění nových pravidel pro akvakulturu. Větší zodpovědnost zároveň budou chtít nechat institucím, jejichž prioritou je životní prostředí. Společnou půdu by obě strany mohly najít v rybochovu. Ten přinese pracovní místa a se správnou regulací nebude tak agresivní jako masový výlov.

²³ WARFIELD, Sophia. The Issue of Overfishing in the United States [online]. [cit. 2021-03-07]. Dostupné z: <https://english.umd.edu/research-innovation/journals/interpolations/fall-2020/issue-overfishing-united-states>

²⁴ R. ENGLE, Carole. COMPETITIVENESS OF U.S. AQUACULTURE WITHIN THE CURRENT U.S. REGULATORY FRAMEWORK [online]. [cit. 2021-03-07].

²⁵ CARTER, Alexandra a Miriam GOLDSTEIN. *American Aquaculture* [online]. [cit. 2021-02-14]. Dostupné z: <https://www.americanprogress.org/issues/green/reports/2019/05/13/469730/american-aquaculture/>